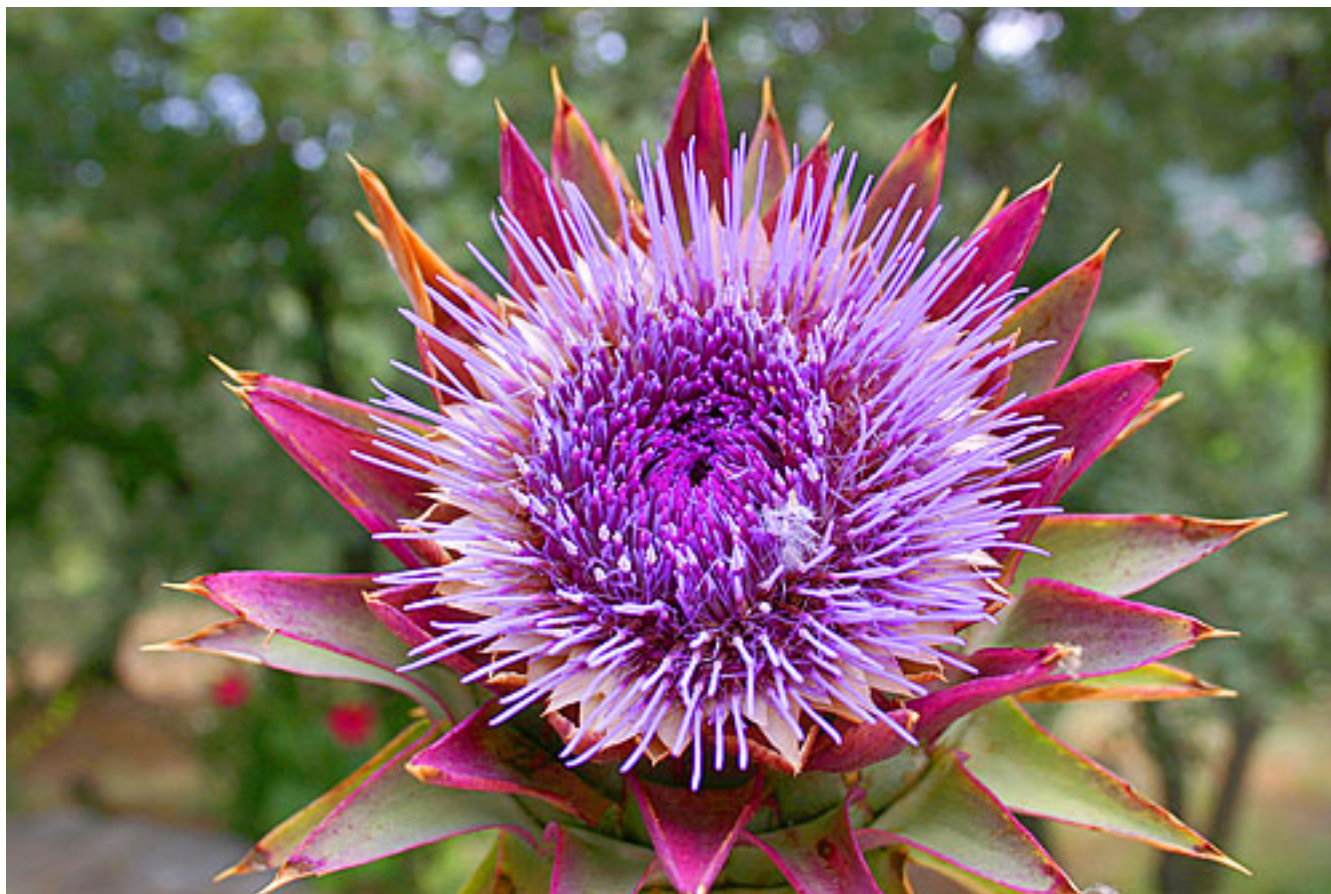

Πρωτοποριακή έκθεση με τίτλο «Οικονομία των Οικοσυστημάτων και της Βιοποικιλότητας» (TEEB - The Economics of Ecosystems and Biodiversity) αποκαλύπτει την καθοριστική οικονομική σημασία της βιοποικιλότητας (Άρθρο από τη Ναυτεμπορική).

Πρόκειται για μια τριετή μελέτη σχετικά με τα οφέλη που αποκομίζει η ανθρωπότητα δωρεάν από τη φύση. Βάσει πολυάριθμων περιπτώσιολογικών μελετών, η έκθεση καταλήγει σε 10 συστάσεις που μπορούν να βοηθήσουν τους πολίτες και τους αρμόδιους, ώστε στην άσκηση πολιτικών να συνυπολογίζουν τη βιοποικιλότητα στις καθημερινές τους αποφάσεις.

Η μελέτη χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και εκτελέσθηκε υπό την αιγίδα του προγράμματος του ΟΗΕ για το περιβάλλον.

Ο Ευρωπαίος Επίτροπος περιβάλλοντος κ. δήλωσε:

«Μολονότι είναι αυτονόητο ότι εκτιμούμε δεόντως τη φύση αυτή καθαυτή, αναγνωρίζουμε επίσης την οικονομική της αξία στη μάχη μας για την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας», δήλωσε ο ευρωπαίος επίτροπος Janez Potočnik.

«Το TEEB πιστοποίησε όχι μόνο ότι η φύση έχει αξία πολλά δισεκατομμύρια δολάρια για την παγκόσμια οικονομία, αλλά και ότι οι αλλαγές πολιτικών και οι ευφυείς μηχανισμοί στην αγορά δύνανται να εμπνεύσουν πρωτότυπους τρόπους σκέψης σε έναν κόσμο που βρίσκεται αντιμέτωπος με ολοένα αυξανόμενες και πολλαπλές προκλήσεις», τόνισε από την πλευρά του ο υπεύθυνος για την εκτέλεση της μελέτης Pavan Sukhdev.

Μαθαίνοντας να εκτιμούμε την αξία της φύσης

Η έκθεση καταδεικνύει πως οι πληρωμές που καταβάλλονται για τις υπηρεσίες οικοσυστήματος μπορούν να οδηγήσουν στην καλύτερη αξιοποίηση του φυσικού κεφαλαίου. Για παράδειγμα στο Μεξικό ανάλογο σύστημα πληρωμών επέτρεψε τον υποδιπλασιασμό της αποδάσωσης, συνέβαλε στην προστασία των λεκανών απορροής φυσικών υδάτων και των δασών σε μεγάλο υψόμετρο ενώ παράλληλα επέτρεψε να αποφευχθούν εκπομπές 3,2 εκατομμυρίων τόνων διοξειδίου του άνθρακος.

Δεδομένου ότι ποσοστό μεγαλύτερο του 50% παγκόσμιου πληθυσμού διαβιώνει σε αστικές περιοχές, οι πόλεις καλούνται να διαδραματίσουν καθοριστικής σημασίας ρόλο όσον αφορά την αναγνώριση του απαιτούμενου φυσικού κεφαλαίου για τη διατήρηση και τη βελτίωση των καλών συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων, ως εκ τούτου οι προσεγγίσεις του TEEB μπορεί να αποδειχθούν υψίστης σημασίας. Για παράδειγμα στην Nagoya της Ιαπωνίας ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων ανάπτυξης υποχρεώνει τους επιμέρους φορείς ανάπτυξης που υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα όρια για τα κτίρια μεγάλου ύψους να αντισταθμίζουν τις επιπτώσεις με την αγορά και την διαφύλαξη περιοχών στις παραδοσιακές αγροτικές περιοχές της Ιαπωνίας.

Συμβουλές για τη διαφύλαξη της βιοποικιλότητας

Η μελέτη του TEEB καταλήγει στις εξής 10 συστάσεις:

1. Η δημοσιοποίηση και η απόδοση ευθυνών για τις επιπτώσεις στη φύση θα πρέπει να αποτελούν βασικά τελικά προϊόντα κάθε αξιολόγησης της βιοποικιλότητας.

2. Οι εθνικοί λογαριασμοί θα πρέπει να βελτιωθούν ώστε να καλύπτουν την αξία των αλλαγών των αποθεμάτων φυσικού κεφαλαίου και ανάλογων υπηρεσιών οικοσυστήματος.
3. Αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα η εκπόνηση δασικών λογαριασμών απογραφής των δασικών αποθεμάτων και των υπηρεσιών οικοσυστήματος.
4. Οι λογαριασμοί επιχειρηματικών δραστηριοτήτων θα πρέπει να αναφέρονται σε εξωτερικούς παράγοντες όπως οι περιβαλλοντικές ζημιές.
5. Θα πρέπει να θεωρείται συνήθης επιχειρηματική πρακτική κάθε πρακτική που εξασφαλίζει «μηδενική καθαρή απώλεια βιοποικιλότητας» ή «καθαρή θετική επίπτωση».
6. Οι αρχές «ο ρυπαίνων πληρώνει» και «πλήρης ανάκτηση του κόστους» αποτελούν ισχυρές κατευθυντήριες γραμμές για την εκ νέου ευθυγράμμιση των δομών που χρησιμοποιούνται για την παροχή κινήτρων και κάθε φορολογική μεταρρύθμιση. Υπό ορισμένες συνθήκες μπορεί να γίνεται αναφορά και στην αρχή «ο επωφελούμενος πληρώνει» για την υποστήριξη νέων θετικών κινήτρων.
7. Οι κυβερνήσεις επιβάλλεται να αποσκοπούν στην πλήρη δημοσιοποίηση των ενισχύσεων ώστε να αποφεύγεται κάθε εκτροπή των παρεχόμενων κινήτρων.
8. Η καθιέρωση γενικότερου χαρακτήρα, ουσιαστικών και υπό ορθή διαχείριση προστατευόμενων περιοχών ανά την υφήλιο θα πρέπει να εξακολουθήσει και θεωρείται ότι εν προκειμένω η αξιολόγηση των οικοσυστημάτων μπορεί να συμβάλει.
9. Το σύστημα "Μείωσης Εκπομπών για την Αποδάσωση και Υποβάθμιση των Δασών (REDD) σε συνδυασμό με τη δασική διαφύλαξη θα πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή το ταχύτερο δυνατό.

10. Η εξάρτηση των ανά την υφήλιο οικονομικά ενδεέστερων από τις υπηρεσίες οικοσυστήματος θα πρέπει να τύχει ευρύτερης αναγνώρισης κατά τις αναπτυξιακές παρεμβάσεις καθώς και στο πλαίσιο των πολιτικών που επηρεάζουν το περιβάλλον.

Άρθρο από τη Ναυτεμπορική Τετάρτη, 20 Οκτωβρίου 2010
(<http://www.naftemporiki.gr>)